

Sinds langere tijd verklaren zes geloofwaardige getuigen uit Medjugorje, zij hebben dit onder ede bevestigd, dat sinds 24 juni 1981 de Moeder van God, ofwel de "Gospa" zoals Zij in Medjugorje genoemd wordt, tot op de dag van vandaag elke dag verschijnt.

De eerste dag 24 juni 1981

Op 24 juni 1981 zagen de kinderen Ivanka Ivankovic, Ivan Ivankovic, Mirjana Dragicevic, Vicka Ivankovic, Ivan Dragicevic en Milka Pavlovic omstreeks 18.00 uur op een van de Crnica heuvels, die bekend staat als de Podbrdo, een ongelooflijk mooie jonge vrouw met een kind in haar armen. Zij zei niets tegen hen, maar maakte met gebaren duidelijk dat ze naderbij moesten komen. Verrast en bang durfden zij niet dichterbij te komen, hoewel ze onmiddellijk dachten, dat het de "Gospa", de Moeder van God was.

De tweede dag 25 juni 1981

Een dag later, 25 juni 1981, de kinderen hadden met elkaar afgesproken elkaar weer op de plaats van de verschijning te treffen verschijning, in de hoop de Vrouw weer te zien. Plotseling was er een lichtflits, de kinderen keken op en zagen Maria, ditmaal zonder kind. Ze was onbeschrijfelijk mooi en lachte heel vriendelijk. Ze gebaarde met haar handen, dat de kinderen dichterbij moesten komen. De kinderen moedigden elkaar aan en gingen naar Haar toe. Toen vielen spontaan op de knieën en begonnen te bidden: "Onze Vader Wees gegroet Maria... en Eer aan de Vader..." De Moeder van God bad met hen mee, behalve het "Wees Gegroet Maria". Na het gebed sprak Zij met de kinderen. Ivanka stelde Haar als eerste een vraag over haar moeder, die twee maanden eerder overleden was. Daarna vroeg Mirjana de Moeder van God om een teken dat de mensen ervan zou overtuigen, dat zij niet logen en niet geestelijk niet in orde zouden zijn, zoals een aantal mensen over hen hadden gezegd.

Daarop verdween O.L.Vrouw met de woorden: "God zij met jullie, mijn engelen!"

De kinderen hadden haar ook gevraagd of ze weer zou komen en kregen als antwoord een een instemmende hoofdknik. Volgens het zeggen van de kinderen was heel de ontmoeting onbeschrijfelijk. Uit de groep van 24 juni was nu niet aanwezig Ivan Ivankovic en Milka Pavlovic maar meegekomen waren de kinderen Marija Pavlovic en Jacov Colo.

Vanaf die dag verscheen Maria aan deze zes kinderen van 25 juni met Marija Pavlovic en Jacov Colo. Ivan Ivankovic en Milka Pavlovic, die op de eerste dag van de verschijningen aanwezig waren, hebben O.L.Vrouw niet meer gezien, ook niet toen ze, in de hoop Haar weer te zien, teruggingen naar de plaats waar Ze was verschenen.

De derde dag 26 juni 1981

Op 26 juni 1981 wachtten de kinderen vol spanning tot 18.00 uur, het tijdstip van de vorige verschijningen. Ze waren op dezelfde plaats, om er de Moeder van God te ontmoeten. Heel gelukkig waren ze, hoewel hun vreugde vermengd was met vrees over hoe dit alles zou eindigen. Ondanks alles ervoeren de kinderen een soort innerlijke kracht, die hen aantrok om O.L.Vrouw te ontmoeten. Plotseling, terwijl de kinderen nog onderweg waren, lichtte er driemaal een lichtflits op. Voor henzelf en voor degenen die hen volgden, was dat het teken dat de aanwezigheid van de Moeder Gods aangaf.

Op deze derde dag verscheen Zij op dezelfde heuvel, maar iets hoger als de dagen ervoor. Opeens verdween Zij weer. Maar toen de kinderen begonnen te bidden, verscheen Zij opnieuw, Ze was blij, lachte opgewekt en nogmaals: haar schoonheid was onbeschrijfelijk. Toen ze hun huis verlieten, raadde de oma van Vicka hen aan wijwater mee te nemen, om er zeker van te zijn, dat de verschijning niet van satan zou zijn. Toen O.L.Vrouw was verschenen, nam Vicka het wijwater en besprenkelde haar hiermee met de volgende woorden: "Als U de Moeder van God bent, blijf dan alstublieft, zo niet, ga dan weg!"

O.L.Vrouw glimlachte en bleef bij de kinderen. Toen vroeg Mirjana naar haar naam en Ze antwoordde: 'Ik ben de Heilige Maagd' Op dezelfde dag, toe de kinderen de Podbrdo (de verschijningsberg) afdaalden verscheen de Maagd Maria nog een tweede maal, echter alleen aan Marija, en Ze zei tegen haar: "Vrede,

vrede, vrede en alleen vrede", achter Haar zag Marija een kruis. Vervolgens herhaalde O.L.Vrouw onder tranen de volgende woorden: "Er moet vrede heersen tussen de mensen en God en onder alle mensen!" De plaats waar dit gebeurde is ongeveer halfweg naar de verschijningsplaats op de Podbrdo.

De vierde dag 27 juni 1981

Op 27 juni 1981 verscheen O.L.Vrouw driemaal aan de kinderen. Bij deze gelegenheid stelden de kinderen allerlei vragen en O.L.Vrouw antwoordde hen. Voor de priesters gaf ze de volgende boodschap: "De priesters moeten volharden in het geloof en zorg dragen voor het geloof van hun medemensen." Jakov en Mirjana vroegen nogmaals om een teken, omdat de mensen hen beschuldigden dat ze logen of drugs namen. "Wees nergens bang voor" gaf de Moeders Gods als antwoord. Voordat Ze wegging werd Haar gevraagd of ze terug zou komen, waar ze bevestigend op antwoordde. Op de terugweg van de Podbrdo verscheen O.L.Vrouw nogmaals om gedag te zeggen met de volgende woorden: "Moge God bij jullie zijn, mijn engelen, ga in vrede."

De vijfde dag 28 juni 1981

Op 28 juni 1981 verzamelde zich vanaf de vroege ochtend een menigte van overal vandaan en tegen de avond waren het er ongeveer 15.000 mensen. Die dag riep de pastoor, pater Jozo Zovko, de kinderen bij zich en ondervroeg hen nauwkeurig over hun ervaringen van de afgelopen dagen, wat ze gezien en gehoord hadden. De Moeder Gods verscheen weer op de gewone tijd en de kinderen baden met Haar en stelden vragen. Vicka vroeg bijvoorbeeld: "Lieve Moeder Gods, wat verlangt U van ons en wat verwacht U van onze priesters?" O.L.Vrouw antwoordde: "De mensen moeten bidden en een vast geloof hebben. De priesters moeten standvastig zijn in hun geloof en anderen helpen." Deze dag verscheen O.L.Vrouw meerdere malen. Bij een van die gelegenheden vroegen de kinderen, waarom Ze niet in de kerk verscheen en zichtbaar zou zijn voor iedereen. Ze antwoordde: "Zalig zij die geloven zonder gezien te hebben!" Alhoewel de mensen de kinderen met hun vragen en nieuwsgierigheid overspoelde en het een warme dag was, hadden de kinderen het gevoel dat ze in de hemel waren.

De zesde dag 29 juni 1981

Op 29 juni 1981 werden de kinderen voor een medisch onderzoek naar Mostar gebracht, waar ze volledig gezond werden verklaard. De arts zei: "De kinderen zijn niet geestelijk ziek". Veel mensen, meer dan voorheen, verzamelden zich op de Verschijningsberg. Toen de kinderen op de gebruikelijke plaats kwamen en begonnen te bidden, verscheen O.L.Vrouw. Bij deze gelegenheid vroeg de Moeder van God de kinderen om het volgende te zeggen: "De mensen moeten vast geloven en niet bang zijn." Op deze dag was hen een vrouwelijke arts gevolgd, om de de kinderen te observeren. Tijdens de verschijning had zij de wens de Moeder van God te mogen aanraken. De kinderen brachten haar hand naar de plaats waar de schouder van O.L.Vrouw zich bevond en ze voelde een tinteling. De arts moest toegeven, hoewel ze atheïste was: "Hier gebeurt iets bijzonders," Diezelfde dag werd een kind, dat Daniel Setka heette, op wonderbaarlijke wijze genezen. Haar ouders hadden haar naar Medjugorje gebracht en in het bijzonder voor haar genezing gebeden. O.L.Vrouw had deze genezing beloofd, indien de ouders zouden bidden en vasten en vast zouden geloven. Daarop genas het kind.

De zevende dag 30 juni 1981

Op 30 juni 1981 wisten twee jonge vrouwen de kinderen te overreden om met hun in de auto wat te gaan rijden en ergens rustig een wandeling te maken. In werkelijkheid wilden zij de zieners weg leiden van verschijningsberg. Hoewel de kinderen ver van de Podbrdo verwijderd waren, gebeurde het dat zij, toen het tijdstip van de verschijningen naderde, als door een innerlijk oproep gedreven, vroegen om uit de auto te mogen. Zodra ze uitgestapt waren en begonnen te bidden en de H. Maagd verscheen vanuit de richting van de Verschijningsberg, die meer dan een kilometer verwijderd was. Ze baden zeven Onze Vaders, Weesgegroetjes en Eer aan de Vader... en zo verder. De list van de twee vrouwen had niet gewerkt.

.... Korte tijd later hield de politie (communistische militie) de kinderen en de pelgrims tegen om naar de plaats van de verschijningen te gaan. Eerst werd de kinderen, maar en later ook de bevolking verboden daarheen te gaan. De Gospa (Kroatisch voor O.L. Vrouw) verscheen toen op allerlei plaatsen; bij hen ziender thuis of op het veld. De kinderen waren intussen vertrouwd geraakt aan de verschijningen en begonnen steeds vrijer met O.L.Vrouw te spreken. Met veel ijver probeerden ze haar raadgevingen op te volgen en luisterden naar haar waarschuwingen en boodschappen.

De parochiepriesters leidden de pelgrims inmiddels naar de kerk om hen in de gelegenheid te stellen deel te nemen aan het rozenkransgebed en de Heilige Mis bij te wonen. Ook de zieners maakten zich sterk voor het Rozenkransgebed. Soms verscheen O.L.Vrouw juist tijdens dit gebed aan de kinderen in de kerk. Ook de pastoor, pater Jozo Zovko, zelf zag O.L.Vrouw, tijdens het voorbidden van de rozenkrans. Hij onderbrak het gebed en begon een bekend Kroatisch Marialied te zingen: "Lijepa si, lijepa Djevo Mario..." "O, hoe schoon zijt Gij, allerheiligste Maagd...."

Alle aanwezigen merkten dat er iets buitengewoons met hem gebeurde. Vervolgens getuigde hij, dat hij O.L.Vrouw had gezien. En zo gebeurde het dat hij, die tot dan toe niet alleen de verschijningen zelf in twijfel trok, maar ook openlijk optrad tegen de verspreiding van berichten hierover, de grootste verdediger werd. Vanaf die dag zagen de kinderen O.L.Vrouw in een kamer naast het priesterkoor in de parochiekerk. De pastoor stemde hiermee in vanwege nieuwe moeilijkheden en vaak ook gevaren, waartegen hij de zieners wilde beschermen. Vooraf hadden de kinderen hem verzekerd, dat dit gebeurde in overeenstemming met de wensen van O.L.Vrouw. Vanwege het verbod van de plaatselijke bisschop moesten de kinderen echter vanaf april 1985 deze ruimte in de kerk als plaats van de verschijningen verlaten. Van toen af hadden de verschijningen plaats in een kamer in de pastorie. Sinds het begin van de verschijningen tot op de dag van vandaag zijn er slechts vijf dagen geweest, waarop niemand van de zieners, de Gospa heeft gezien. O.L.Vrouw verscheen niet altijd op dezelfde plaats, noch aan alle zieners gelijktijdig, ook duurden de verschijningen niet altijd even lang. Soms duurde een verschijning twee minuten, soms een heel uur.

historie